

ADVIES (anoniem)

Rolnummer: RP98.047

DE BEDRIJFSCOMMISSIEKAMER VOOR RIJK EN POLITIE, ADVISERENDE
NAAR AANLEIDING VAN EEN VERZOEK OM BEMIDDELING INZAKE EEN
GESCHIL TUSSEN

1. De heer L
enerzijds

en
2. De ondernemer R, in deze vertegenwoordigd door de algemeen directeur, zijnde de
bestuurder
en
3. De ondernemingsraad van de onderneming
anderzijds

Verloop van de onderhavige procedure

Op 20 oktober 1998 heeft de heer L - zijnde een lid van de ondernemingsraad - de punten van geschil die hij had met de ondernemingsraad en de bestuurder van de onderneming ter bemiddeling c.q. advisering als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de ondernemingsraden (WOR) voorgelegd aan de Bedrijfscommissie voor de Overheid.

Dit geschil is door de Bedrijfscommissie ter behandeling doorverwezen naar de Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie (hierna: de Kamer).

Desgevraagd heeft de heer L bij schrijven van 10 november 1998 zijn verzoek nader aangevuld en gemotiveerd.

Desgevraagd hebben de bestuurder en de ondernemingsraad bij schrijven van 24 november 1998 respectievelijk 25 november 1998 hun reacties gegeven op het verzoek van de heer L.

De Kamer heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op 10 februari 1999 tijdens een zitting van de Kleine Commissie - welke de Kamer uit zijn midden heeft samengesteld voor de uitvoering van het mondelinge gedeelte van de procedure - hun standpunten mondeling toe te lichten.

Ter zitting zijn verschenen de heer L en van bestuurderszijde en van ondernemingsraadzijde

Omdat partijen hebben aangegeven daar geen bezwaar tegen te hebben, heeft de Kamer de termijn, als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de WOR, verlengd met twee maanden.

Desgevraagd heeft de heer L ter zitting verklaard een eventueel advies van de Kamer niet als bindend te zullen beschouwen.

De Kleine Commissie heeft geen ruimte gezien om tussen partijen een minnelijke schikking tot stand te brengen.

In zijn vergadering van 10 maart 1999 heeft de Kamer zijn advies aan partijen vastgesteld.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Artikel 36, eerste en tweede lid van de WOR, stellen voor een aantal soorten belanghebbenden ingeval van geschillen op grond van de WOR de weg naar de kantonrechter - en derhalve in de meeste gevallen naar de bedrijfscommissie - open. Het eerste lid regardeert in dit kader in zijn algemeenheid de "belanghebbende", het tweede lid heeft daarentegen betrekking op twee heel specifiek aangeduide belanghebbenden, namelijk de ondernemingsraad en de ondernemer.

Het moge duidelijk zijn dat de heer L noch als ondernemingsraad noch als ondernemer zijn verzoek heeft ingediend zodat het tweede lid in dit geval niet van toepassing is. Zijn ontvankelijkheid zal dan ook beoordeeld moeten worden aan de hand van het bepaalde in het eerste lid. Allereerst dient daarbij te worden gezien of hij als "belanghebbende" kan worden aangemerkt. Hoewel het bezwaarschrift van de heer L tegen het aan hem gerichte ontslagbesluit van 1 februari 1998 door de bestuurder ongegrond is verklaard, hebben partijen verklaard en is de Kamer gebleken dat de juridische

beroepsmogelijkheden daartegen nog openstaan. Desgevraagd heeft de heer L zelfs aangegeven van die mogelijkheden daadwerkelijk gebruik te zullen maken. Aangezien het ontslag van de heer L volgens de Kamer op dit moment derhalve nog steeds niet als definitief kan worden aangemerkt zodat een eventuele terugkeer van de heer L in de onderneming niet geheel uitgesloten moet worden geacht, is de Kamer van mening dat hij nog steeds als “belanghebbende” moet worden aangemerkt. Daaruit volgt dat het bepaalde in artikel 36, eerste lid van de WOR, onverkort op hem van toepassing is. Vervolgens dient te worden gezien of en in hoeverre de heer L kan worden ontvangen in zijn diverse bezwaren. Immers, het eerste lid noemt limitatief een aantal specifieke punten van geschil die door een belanghebbende aan de kantonrechter - en derhalve aan de bedrijfscommissie - kunnen worden voorgelegd, namelijk geschillen ten aanzien van:

1. het instellen of instandhouden van een ondernemingsraad;
2. het vaststellen van een voorlopig of definitief reglement;
3. de kandidaatstelling voor en de verkiezing van de ondernemingsraadleden;
4. het bekendmaken van agenda's en verslagen van vergaderingen.

Desgevraagd heeft de heer L ter zitting aangegeven dat van al zijn aangevoerde geschilpunten er slechts drie zijn onder te brengen in deze opsomming, namelijk die zoals verwoord in zijn verweerschrift onder de nummers 1, 5 en 6 van het onderdeel “*Zaken met betrekking tot naleving van het OR-reglement*”. Het betreft hier de wijze van verslaglegging (1), de wijziging van het ondernemingsraadreglement (5) en het opvoeren van agendapunten (6).

Nu de Kamer van mening is dat eerdergenoemde drie punten van geschil inderdaad de enige door de heer L aangevoerde punten zijn die in de opsomming van artikel 36, eerste lid van de WOR, zijn onder te brengen, verklaart de Kamer de heer L ontvankelijk in zijn verzoek voor zover het deze drie punten betreft. Voor het overige verklaart de Kamer hem niet ontvankelijk.

Het onderstaande advies van de Kamer zal dan ook slechts betrekking hebben op eerder genoemde drie punten van geschil.

Overwegingen van de Kamer bij zijn advies

Met betrekking tot het door partijen naar voren gebrachte en het ter zitting besprokene, overweegt de Kamer het volgende.

Ter zitting is van ondernemingsraadzijde erkend dat voor wat betreft het opstellen en bekendmaken van agenda's en verslagen in de meeste gevallen niet wordt gehandeld conform de tekst van het reglement danwel de geest daarvan. Zo gaf de ondernemingsraad aan dat agendapunten wegens tijdgebrek lang niet in alle gevallen allemaal werden besproken en dat verslagen om tactische redenen doorgaans zeer summier werden gehouden. Het eerste leidde ertoe dat ondernemingsraadsleden - en in het bijzonder de heer L - soms gefrusteerd waren omdat door hen aangevoerde en dus

belangrijk gevonden onderwerpen niet of pas in een volgende vergadering aan bod kwamen. Het tweede had tot gevolg dat de medewerkers binnen de onderneming doorgaans slechts zeer summier werden geïnformeerd over hetgeen zich tijdens ondernemingsraadvergaderingen had afgespeeld.

Nu de ondernemingsraad ter zitting aangaf zijn handelwijze op dit punt in de toekomst geheel in overeenstemming te zullen brengen met de tekst én de geest van het reglement, acht de Kamer het niet zinvol om op dit punt in een inhoudelijke beoordeling van de handelwijze van de ondernemingsraad te treden. Hij vindt het daarentegen meer opportuun ermee te volstaan om de gedane toezegging van de ondernemingsraad in dit advies voor alle duidelijkheid te bevestigen.

Ten aanzien van het geschilpunt met betrekking tot het wijzigen van het reglement van de ondernemingsraad heeft de heer L aangegeven dat tijdens een interne vergadering van 28 september 1998 besluiten zijn genomen zonder de volgens het van kracht zijnde reglement vereiste 2/3 meerderheid. Het is de Kamer echter gebleken dat bij die gelegenheid niet de ondernemingsraad bijeen is geweest doch de commissie Personeelszaken en Sociaal beleid. Daarbij zijn blijkens de brief van 29 september 1998 van die commissie aan de ondernemingsraad (IOR-98-190) geen besluiten genomen doch slechts aanbevelingen opgesteld voor de ondernemingsraad ter wijziging van diens reglement. De Kamer is dan ook van mening dat de door de heer L bedoelde strijdigheid zich in dit geval in het geheel niet heeft voorgedaan.

Advies

De Kamer adviseert de ondernemingsraad om in het vervolg voor wat betreft de bekendmaking van agenda's en verslagen te handelen conform de ter zitting gedane toezegging.

Voor wat betreft de procedure tot wijziging van het reglement van de ondernemingsraad adviseert de Kamer de heer L zich neer te leggen bij deze gang van zaken.

Ten aanzien van een aantal geschilpunten waarin de heer L niet-ontvankelijk is

Hoewel de overige hierboven niet besproken punten van geschil buiten het bestek van dit advies vallen, acht de Kamer het toch wenselijk om op een aantal daarvan in het onderstaande in het kort en in zeer summieze bewoordingen in te gaan.

In de onderhavige procedure is onder meer gesproken over de vraag of het de heer L feitelijk onmogelijk werd gemaakt om als lid van de ondernemingsraad te fungeren. De Kamer is van mening dat - hoewel in dit kader niet van een feitelijke onmogelijkheid kan worden gesproken - toch de indruk bestaat dat het de heer L niet altijd even gemakkelijk is gemaakt om als lid van de ondernemingsraad te functioneren. Nu hij als zijnde geschorst sinds april 1996 geen zakelijke werkplek meer had en daarmee in een

situatie was geraakt die zeer sterk afweek van die van zijn collega's, was het wellicht wenselijker geweest om in ieder geval de schijn van "bemoeilijking" te voorkomen. Dit had mogelijkterwijls door de bestuurder kunnen gebeuren door het hem ter beschikking stellen van een werkende toegangspas, een personal computer met dezelfde tekstverwerkingsapplicatie als zijn collega's en een printer. De ondernemingsraad op zijn beurt had hieraan wellicht zijn steentje kunnen bijdragen door geen probleem te maken van het op station Zwolle afhalen van de heer L ingeval van een vergadering en een eventuele vertraging op de koop toe te nemen.

Ten aanzien van het feit dat het in de onderneming regelmatig voorkomt dat, ondanks het ontbreken van het vereiste quorum voor een overlegvergadering of interne vergadering van de ondernemingsraad er tóch overleg plaatsvindt - zij het zonder besluitvorming - merkt de Kamer op dat hij zich dat zeker in dit geval goed kan voorstellen. Immers de lange reistijden voor leden van de ondernemingsraad maken het onverantwoord om bij het ontbreken van het vereiste quorum geheel onverrichter zake huiswaarts te keren. Het houden van een informeel overleg kan in dergelijke gevallen een goed alternatief vormen. De Kamer hecht er echter aan om aan de bestuurder en de ondernemingsraad mee te geven er voor te zorgen dat uit de verslagen van dergelijke bijeenkomsten ondubbelzinnig het informele karakter ervan blijkt.

Ten slotte acht de Kamer het wenselijk om de ondernemingsraad en de bestuurder op te roepen om alles in het werk te stellen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan de bestaande praktijk van slepende vacatures binnen de ondernemingsraad en ondernemingsraadsleden die de status van "slapend" hebben. Immers, één van de voorwaarden voor het op zo goed mogelijke wijze invulling geven aan het bepaalde in de WOR is dat een ondernemingsraad bestaat uit zoveel mogelijk enthousiaste, actieve en gemotiveerde leden.

10 maart 1999

De Bedrijfscommissiekamer voor Rijk en Politie,
namens deze,

w.g.

J.P.O.M. van Herpen
Voorzitter

w.g.

R.A. Bos
Secretaris